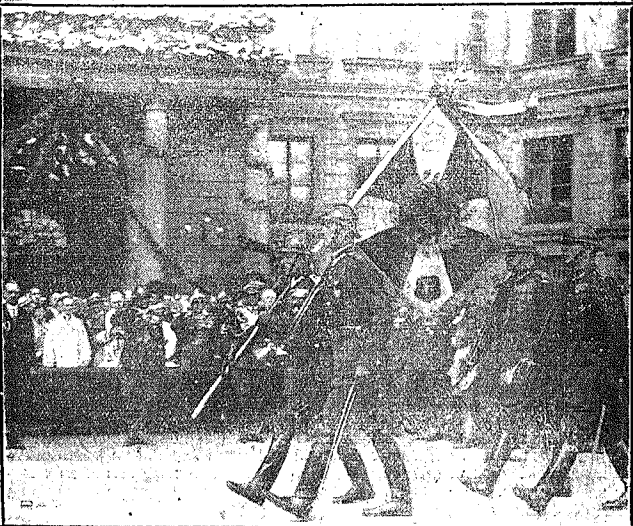
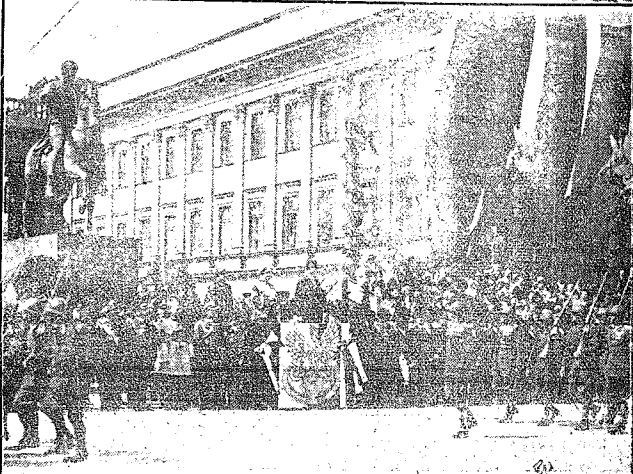
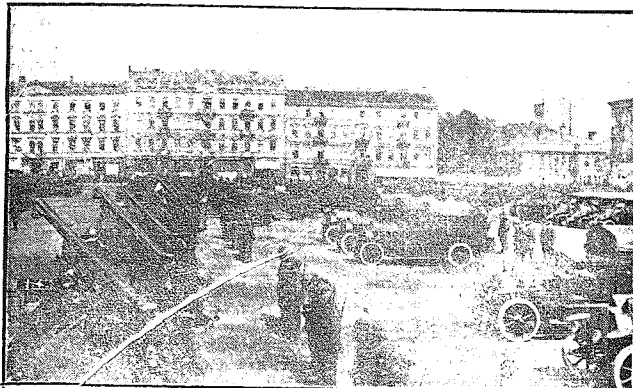

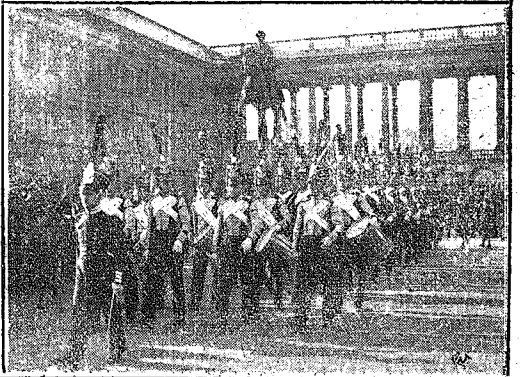
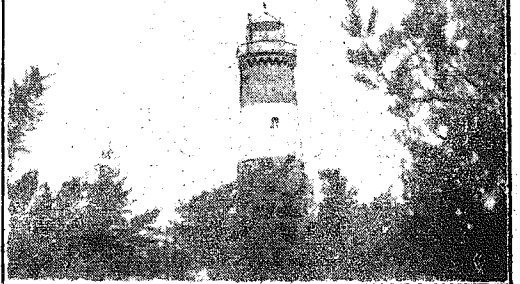
GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

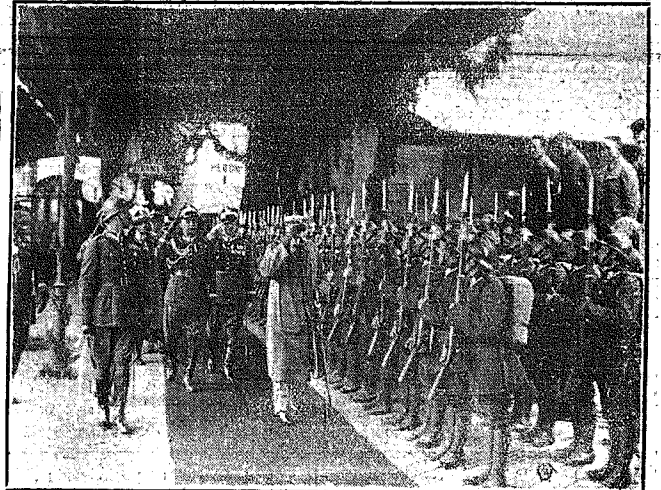

**NASZA
OBRONA
PAŃSTWA.
REZERWA
ARMII
POLSKIEJ.**

*Na strazy
Marszał. Piłsudskiego.*

**1918
11
XI
1934**

W radosne Święto Niepodległości

Szesnaście lat temu nad ziemią polską, uwięzioną i rozdartą, zlaną krwią wrogów i obrońców, na niebie czarnym mrokiem kłęski pokrytej, rozbłysły pierwsze blaski jutrzynki swobody, zapowiadające przyjście „słońca wolności”.
Działo się to wśród największej za-wieruchy wojennej, jaką znały dotąd dzieje naszej cywilizacji. Świat stał jeszcze w ogniu. Pół Europy ogarnęła pożoga, setki i tysiące wsi i miast czerniało zgliszczami, miliony walczących ze sobą ludzi stały pod bronią. Europa przeżywała jedną z największych klęsk swej kultury, największą epopeję zniszczenia swego dorobku cywilizacyjnego.

Jedynym blaskiem tego ponurego obrazu była właśnie zapowiedź wolności dla kilku narodów, jęczących dotąd pod jarzmem obcych zaborów, wśród których na pierwszym miejscu stał naród polski. — Wolność ta rodzila się we krwi, w straszliwych konwulsjach przewrotu, obejmującego dotychczasowy ustrój polityczny Europy.

Z trzech tronów, których ciężar przygniótł wolność polskiej ziemi, jeden już

leżał wówczas w gruzach, runawszy pod naporem okrucieństwa i barbarzyństwa, które carat sam wytworzył w ludzi, przez siebie rządzonym. Dwa inne chwiała się, aby runąć również za chwilę. Na skrwawionych po wielekroć polach Francji zjednoczone szeregi żołnierzy francuskich, angielskich i amerykańskich rozbiły resztki potęgi Hohenzollernów. Pomiędzy Alpami a doliną Panu krusząca potęga Habsburgów odbierała ostatnie ciosy od włoskich armat.

Polska leżała prawie bezpańska, niczyja, rozorana straszliwym plugiem wojny, pozbawiona granic. Tylko naród polski na niej, odetchnawszy po dopiero co skruszonych jarzmach najeźdźców, przeżył pierś, by wydać z niej okrzyk wolności i przeżył członki, by zrzucić z siebie jeszcze resztki łańcuchów niewoli. Wśród burzy, rozszalałej nad światem, wśród grzmotów i błysków, wśród huku walących się tronów, gromadziły się wszystkie siły narodu polskiego, dotąd nurtujące w różnych korytach, aby zestrzelić się i zlać w jedno łożysko potężnego prądu, rwącego ku wolności.

